

חגיגה ט
sinai.org.il

באיזה יום
עושים שלמי חגיגה?

מניין שמשלים גם
בשמיני עצרת
(הרי זה רגל בפניע)?

המשנה (רישא)
כאמור אתמול
את שלמי חגיגה עושים
רק ביום אחד

הכי טוב
ביום הראשון
מי שלא עשה ביום הראשון
משלים בימים הבאים
וגם בשמיני עצרת

ר"ח
גז"ש משביעי של פסח

שגם היום השביעי של פסח נקרא "עצרת"
...("וביום השביעי עצרת לה' אלהיך לא תעשה מלאכה")
(דברים טז, ח)

אך יש פירכא
עצרת של פסח היא כמו הימים שלפניה
ואילו שמיני עצרת שונה מהימים שלפניה
(בקרבתות, במצוות סוכה ועוד)

אך בכ"ז הגזירה שווה טובה
כי זו גז"ש "מופנה"

כלומר
המילה עצרת בפסח מיותרת
כי כבר נאמר באותו פסוק
"לא תעשה מלאכה"

ומגתם אתו חג לה' שבעת ימים
בשנה חקת עולם לדורותיכם
בחדש השביעי תחגו אותו
(ויקרא מג, מא)

תנא
"בחדש השביעי"

ומניין שמשלים גם בשמ"ע -
בחדש השביעי
שמשלים בכל חגי החודש

אך לפי"ז אולי חוגג כל החודש?
לכן נאמר שוב
"אותו"
לצמצם רק לימי חג

מהות
התשלומים

ר"ח
ליום תשלומים
ליום הראשון

חגיר ביום הראשון שנתפשט ביום השני -
פטור

קשה
נטמא ביום הראשון
ונטהר ביום השני?

אם נטמא ביום
ודאי שחייב
כי כבר התחייב בבוקר לפני שנטמא

אם נטמא כבר
בלילה

חזקיה
לא מביא
(כי החיוב הוא ביום
ונטמא עוד לפני שהתחייב)

ר"ח
חייב

ר' ירמיה
אל תשווה חגיר לטומאה

חגיר כלל לא מתחייב בקרבן
ולכן אין לו את מה להשלים

טמא מתחייב,
ומשלים כשנטהר
כפי שמצינו בפסח שני

דוחה רב פפא
זה תלוי במחלוקת בפסחים צג -
לגבי פסח שני

ר' נתן
פסח שני תשלומים
לראשון

אך רבי
פסח שני רגל בפניע
ולפי"ז הדחייה לא נכונה

רב פפא
זה תלוי מתי זה קרה:

אם נטמא/חגיר מלפני כניסת החג
פטור לגמרי ולא משלים

אם נטמא/חגיר אחרי כניסת החג
אפילו בלילה
כבר התחייב, כי "לילה אינו מחוסר זמן"
ומשלים

קשה
זב שנטמא שוב בלילה שבין 7 ל8
לפי ר"ח לא התחייב בלילה
וחייב רק קרבן אחד
כלומר: לילה מחוסר זמן

תשובה
אכן לר"ח כמו שאמנו
לילה אינו מחוסר זמן
ובזב רק אמר זאת
למאן דאמר שלילה מחוסר זמן

אם כן מה החידוש
של ר"ח?

שגם אם ראה 1 היתה בלילה ורק 2 ביום
בל"ז נחשב כראייה ביום
ולא צריך שכל ה3 יהיו ביום

כרב יוסף,
ולא כרב שישא שטען
שזה נחשב שהתחיל בלילה
ולכן לא נחשב טומאה חדשה

עבר הרגל ולא חג
"מעוות לא יוכל לתקון"
וחסרון לא יוכל להמנות"
(קהלת א, טו)

מקשה בר היהי להליל
למה כתוב "להימנות"
ולא להימלאות?

אגב
עוד מבר היהי
עוד שאלה
של בר היהי להליל:
"ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע
בין עבד אלקים לאשר לא עבדו"
(מלאכי ג, יח)
לכאורה יש כפלות
בר היהי בשם אליהו הנביא
הנה צרפתיך ולא בכסף במרתך בפור עני"
(ישעיהו מח)
שהמידה הכי טובה לישראל היא העניות

וכן בבריייתא
והבריייתא מוסיפה דוגמא למעוות
לא יוכל לתקון
שפספס זמן ק"ש או תפילה

עונה הילל
סוף הפסוק משווה
בין שני צדיקים
עבדו - חוזר על הלימוד 101
לא עבדו - 100
כמו ששוכרים חמור ל10 פרסאות בזוז
ול11 פרסאות ב22 זוז

ר"ש בן מנסיא

במשנה
הבא על הערוה והוליד ממזר
בבריייתא
שגם אם לא הוליד ילד
עצם זה שאסרה על בעלה
אין לו תקנה

מדובר שלא אסרה
במשנה
במשנה ארך באונס
(ולא אשת כהן
ולכן לא נאסרת על בעלה)

רשב"י
ת"ח הפורש מן התורה
(שהיה מתוקן מלכתחילה ואז התעוות)
גם מי שיורד בדרגת הלימוד שלו
נחשב כמתרחק מהלימוד
אגב זה
שיריד מלימוד הלכה
(משנה וגמרא)
לרק מקרא
מלימוד תלמוד למשנה
מלימוד ש"ס לש"ס אחר
(תוס' - מבבלי לירושלמי ולהפך)